

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 9Sžsk/14/2019
Identifikačné číslo spisu: 3018200274
Dátum vydania rozhodnutia: 29.01.2020
Meno a priezvisko: JUDr. Judita Kokolevská
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2020:3018200274.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Judity Kokolevskej a členiek senátu JUDr. Viery Nevedelovej a JUDr. Sone Langovej, v právnej veci žalobcu: F. Ľ. G., bytom F. XXX, B. Z. B., právne zastúpený: Advokátska kancelária Ivan Syrový, s. r. o., so sídlom Kadnárova 83, Bratislava, proti sťažovateľovi (predtým žalovanému): Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, so sídlom Pribinova 2, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutí žalovaného, č. SPOU-PO-PK-71/2018 zo dňa 01.08.2018 a prvostupňového rozhodnutia žalovaného, č. p.: SPOU-OSZ-51.341-12/2018-VZ zo dňa 19.04.2018, o kasačnej sťažnosti žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne, č. k. 18Sa/27/2018-43 zo dňa 13. decembra 2018, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť z a m i e t a .

Žalobcovi p r i z n á v a úplnú náhradu trov kasačného konania.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Trenčíne rozsudkom, č. k. 18Sa/27/2018-43 zo dňa 13.12.2018 zrušil rozhodnutie žalovaného č. SPOU-PO-PK-71/2018 zo dňa 01.08.2018, ktorým zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil rozhodnutie Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, sekcia personálnych a sociálnych činností a osobný úrad, odbor sociálneho zabezpečenia č. p. SPOU-OSZ-51.341-12/2018-VZ zo dňa 19.04.2018, ktorým bolo žalobcovi už priznané odchodné znížené o sumu 29,04 € na sumu 18.596,38 €. Z odôvodnenia rozhodnutia žalovaného vyplynulo, že podkladom pre výpočet odchodného bol priemerný mesačný služobný plat žalobcu za rok 2017, pôvodne vypočítaný v sume 1.693,22 €, ktorý po zohľadnení práceneschopnosti žalobcu za december 2017 bol znížený na 1.690,58 €, a ktorý sa následne použil pri určení novej sumy odchodného 18.596,38 € oproti pôvodnej sume 18.625,42 €, pričom v oboch prípadoch boli brané do úvahy len skutočne vyplatené platy a nie platy, ktoré mu boli priznané.

2. Krajský súd v odôvodnení svojho rozsudku uviedol, že po oboznámení sa s obsahom súdneho a administratívneho spisu má za to, že procesný postup žalovaného, ktorého výsledkom je preskúmané rozhodnutie zo dňa 01.08.2018, trpí podstatnou vadou, ktorá mohla mať za následok vydanie nezákonného rozhodnutia vo veci samej.

3. Medzi účastníkmi konania zostalo sporným hmotnoprávne ako aj procesnoprávne posúdenie veci. Žalobca mal za to, že vydaním napadnutého rozhodnutia o odvolaní zo dňa 01.08.2018 bol porušený zákaz litispedencie ako aj zásada res iudicata, v dôsledku čoho bolo o tej istej veci rozhodnuté dvakrát. Z hľadiska uplatnenia zákona vyjadril právny názor, že pri vyčíslení odchodného sa malo vychádzať zo služobného platu, ktorý mu bol priznaný, a nie zo služobného platu, ktorú mu patril a bol skutočne vyplatený.

4. Krajský súd vyjadril názor, že správne orgány postupovali v súlade so zákonom. Zo znenia ustanovenia § 60 v spojení s § 143ac zákona je zrejmé, že základom pre určenie odchodného je priemerný mesačný služobný plat vypočítaný zo služobných plátov žalobcu, ktoré žalobcovi patrili v rozhodnom období. V tejto súvislosti samotná zákonná úprava pritom používa pojem poskytnutý, z čoho možno vyvodit', že sa jedná o plat žalobcovi skutočne vyplatený. Odchodné je dávkou výsluhového zabezpečenia a jeho výška sa odvíja od doby služby a od dosiahnutého služobného platu (§ 4 zákona). Podmienkou jeho priznania je účasť v osobitnom systéme sociálneho zabezpečenia, ktorá sa realizuje platením príslušných odvodov (poistného). Vymeriavacím základom na určenie poistného na výsluhové zabezpečenie je služobný príjem, pričom v súlade s princípom solidarity sa suma poistného odvíja od výšky vyplateného služobného platu. Závislosť výšky odchodného od dosiahnutého (poskytnutého) platu a z neho odvodeného poistného vyjadruje aj právna úprava podľa zákona o dani z príjmu. Služobný plat sa na daňové účely považuje za zdaniteľný príjem zo závislej činnosti (§ 5 ods. 1 písm. a/ v spojení s § 3 ods. 1 písm. a/ a § 2 písm. h/ zákona o dani z príjmu), ktorý je zamestnancovi vyplatený zamestnávateľom. Uvedený záver možno vyčítať aj z ustanovenia § 5 ods. 8 zákona o dani z príjmu. Ten upravuje základ dane z príjmu zo závislej činnosti tvoreným zdaniteľným, teda vyplateným príjmom zníženým o poistné. Poistné je v tomto zmysle chápané ako súčasť vyplateného príjmu. Jedná sa tak o časť vyplateného príjmu, od ktorého výšky (poistného) sa odvíja výška odchodného. Z uvedeného výkladu preto jednoznačne vyplýva, že odchodné sa vypočíta len z platu (zdaniteľného príjmu), ktorý bol žalobcovi skutočne vyplatený. Vzhľadom k tomu správny súd námietku žalobcu o potrebe brať ohľad len na priznaný služobný plat vyhodnotil ako nedôvodnú.

5. Procesnú námietku správny súd posúdil ako dôvodnú. Prvostupňové rozhodnutie zo dňa 19.04.2018 odzrkadlilo zmenu, ktorá nastala zohľadnením neskôr predloženého dokladu o práceneschopnosti žalobcu pri spracovaní miezd za mesiac december 2017, ktorá skutočnosť nebola evidovaná v podkladoch pre výpočet pôvodného odchodného. Zmena vykonaná správnym orgánom má oporu v osobitnom ustanovení zákona, podľa ktorého treba brať do úvahy všetky okolnosti rozhodné pre priznanie a určenie odchodného ako prejav zásady náležitého zistenia skutočného stavu veci. Zmenou pôvodného rozhodnutia sa reaguje spätne na novú okolnosť správneho orgánu skôr neznámu, ktorá tu však už bola v čase rozhodnom pre vydanie prvostupňového rozhodnutia zo dňa 19.02.2018. Skutkovo preto správny orgán vydaním zmenového rozhodnutia zo dňa 19.04.2018 rozhodol o tej istej veci ako v rozhodnutí zo dňa 19.02.2018, ktoré bolo tzv. dotvorené zmenovým rozhodnutím zo dňa 19.04.2018 a spolu tvoria jednotu, jednotný skutkový základ, o ktorom mal odvolací orgán rozhodnúť naraz rozhodnutím zo dňa 29.05.2018. Uvedené odvolacie rozhodnutie preto zakladá prekážku res iudicata pre ďalšie rozhodnutie žalovaného zo dňa 01.08.2018. Pre prijatie predmetného právneho záveru bolo podstatné zistenie, že žalovaný v čase vydania rozhodnutia zo dňa 29.05.2018 už vedel o práceneschopnosti žalobcu majúcej vplyv na výšku jeho služobného platu za mesiac december 2017, o čom svedčí odpoveď sekcie systematizácie a mzdovej politiky MV SR z 27.03.2018, ale aj fakt vydania napadnutého prvostupňového rozhodnutia zo dňa 19.04.2018. Žalovaný s poukazom na ustanovenie § 84 ods. 1 zákona v spojení s § 32 ods. 1 a § 59 ods. 1 Správneho poriadku bol povinný v súlade so zásadou náležitého zistenia skutočného stavu veci zohľadniť nižší príjem žalobcu za december 2017 a už pri rozhodovaní o odvolaní zo dňa 27.02.2018, rozhodnutím zo dňa 29.05.2018 znížiť odchodné na sumu 18.596,38 €. Z týchto dôvodov správny súd obmedzil svoje rozhodnutie len na zrušenie napadnutého rozhodnutia žalovaného zo dňa 01.08.2018, ktorého vydanie je výsledkom porušenia zásady res iudicata, a ktoré preto nemalo byť nikdy vydané. Súčasne tým správny súd odstránil stav právnej neistoty vyvolaný nezákonným postupom žalovaného, ktorý o tej istej veci rozhodoval na dva krát, čoho výsledkom bolo vydanie dvoch rozhodnutí v tej istej veci. Správny súd tiež zohľadnil fakt, že

na tunajšom súde sa pod sp. zn. 28Sa/25/2018 vedie ďalšie konanie o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného zo dňa 29.05.2018, ktorého predmetom je odchodné žalobcu.

6. Správny súd uzavrel, že napadnuté rozhodnutie žalovaného bolo vydané v rozpore so zákonom a predstavuje výsledok podstatného porušenia ustanovení o konaní pred orgánom verejnej správy, ktoré mohlo mať za následok vydanie nezákonného rozhodnutia vo veci samej (§ 191 ods. 1 písm. g/ SSP), správny súd zrušil len rozhodnutie žalovaného bez toho, aby mu vec vrátil na nové konanie, lebo posúdil jeho rozhodnutie ako nezákonné a súčasne nadbytočné. Žalovanému uložil, z vlastnej iniciatívy vykonať nápravu v konaní skončenom rozhodnutím zo dňa 29.05.2018 alebo vyčkat' na rozhodnutie správneho súdu pod sp. zn. 28Sa/25/2018.

7. Voči rozsudku krajského súdu podal žalovaný v zákonom určenej lehote kasačnú sťažnosť podľa § 440 ods. 1 písm. g/ zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“).

8. Žalovaný vyjadril nesúhlas s právnym posúdením veci krajským súdom a s poukazom na príslušné ustanovenia zákona č. 328/2002 Z. z. uviedol, že v prípade žalobcu bola na účely odchodného zhodnotená doba trvania služobného pomeru v rozsahu 25 rokov a 98 dní, pričom odchodné predstavuje 11-násobok zo základu na jeho výpočet, sumu 18.625,42 eur, ktorá mu bola priznaná rozhodnutím zo dňa 19.02.2018. O odvolaní žalobcu bolo rozhodnuté dňa 29.05.2018. Preskúmanie zákonnosti predmetných rozhodnutí o priznaní odchodného je predmetom súdneho konania vedeného na Krajskom súde v Trenčíne pod sp. zn. 28Sa/25/2018.

9. Na základe podnetu žalobcu zo dňa 05.03.2018 bolo vykonané preverenie údajov o príjme žalobcu za rok 2017. Bolo zistené, že spracovaním miezd za mesiac december 2017 v skoršom termíne, došlo k uvedeniu nesprávnych údajov v podklade, pretože žalobca predložil doklad o práceneschopnosti až po priznaní miezd v závere roka 2017. Bol vyhotovený opravný podklad, podľa ktorého príjmovovo najlepším skončeným kalendárnym rokom služobného pomeru v rozhodujúcom období sa stal rok 2017, avšak súčet služobných plátov pre základ je 7.114,25 eur vydelený počtom kalendárných dní 128 a vynásobený koeficientom 30,417, čo sa rovná priemernému mesačnému služobnému platu ako základu pre výpočet dávok, čo predstavovalo sumu 1.690,58 eur. Tieto nové skutočnosti boli podkladom pre konanie, ktorého výsledkom bolo vydanie napadnutých rozhodnutí o znížení sumy už priznanej dávky odchodného.

10. Žalovaný s poukazom na ustanovenie § 60 ods. 2 zákona č. 328/2002 Z. z. uviedol, že žalobcovi bolo uložené disciplinárne opatrenie za porušenie základných povinností policajta, jeho služobný plat mu bol znížený o 15 % na dobu troch mesiacov, čo malo vplyv na služobný plat v mesiaci jún 2017. Za žalobcu boli v daných mesiacoch, kedy mal znížený služobný plat, vykonané zdravotné a sociálne odvody zo skutočne poukázaného a vyplateného služobného platu a nie zo služobného platu, ktorý mu bol priznaný. Základ na výpočet odchodného u žalobcu bol vypočítaný podľa § 143ac ods. 1 písm. a/ a § 60 ods. 2 zákona. Žalobca nebol v rámci právoplatne ukončeného konania o priznaní dávky výsluhového zabezpečenia disciplinárne riešený opakovane znížením odchodného. Žalovaný v predmetnom konaní nerozhodoval o uložení disciplinárneho opatrenia, ale o znížení odchodného.

11. Podľa názoru žalovaného, už priznanú dávku výsluhového zabezpečenia je možné na základe nových skutočností zvýšiť ale aj znížiť, čo vyplýva priamo zo zákona a nejedná sa o prekážku litispendencie. Vo veci bolo vydané rozhodnutie o priznaní odchodného na základe nových skutočností, pričom uvedený postup je plne v súlade s právnou úpravou.

12. V odvolaní voči prvostupňovému rozhodnutiu o priznaní odchodného, ktoré bolo žalovanému doručené 05.03.2018 žalobca namietal, že v mesiaci jún 2017 sa nemalo vychádzať z jeho služobného platu zníženého o 15 % v dôsledku disciplinárneho opatrenia, ale zo služobného platu, ktorý mu bol priznaný. Odbor mzdovej politiky žalovanému podaním doručeným 06.04.2018 oznámil, že pri vystavovaní podkladov výsluhového zabezpečenia žalobcu sa vychádzalo zo služobného platu žalobcu zníženého o 15 % v dôsledku disciplinárneho opatrenia, čím bola správnosť podkladov pre rozhodnutie

vo vzťahu k služobnému platu v mesiaci jún 2017 o odchodnom potvrdená. Nové skutočnosti boli podkladom pre následné nové konanie, ktorého výsledkom bolo rozhodnutie o znížení sumy už priznanej dávky odchodného.

13. Na základe uvedených dôvodov žalovaný žiadal kasačný súd, aby napadnutý rozsudok Krajského súdu v Trenčíne zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

14. Žalobca vo svojom vyjadrení ku kasačnej sťažnosti uviedol, že žalovaný v nej opísal celkový skutkový stav a opätovne konštatoval svoj právny názor ohľadom výkladu § 60 ods. 2 zákona č. 328/2002 Z. z., otázky porušenia zásady ne bis in idem a opakovane vyjadril, že mohol vydať popri sebe dve rozhodnutia o tej istej veci. Uviedol, že správny súd v rozsudku nekonštatoval, že by nemohli byť 2 rozhodnutia v danom prípade vydané, výčitka smerovala k spôsobu, akým sa žalovaný s existenciou daných dvoch rozhodnutí v tej istej veci postavil a síce, že o nich mal rozhodovať jedným rozhodnutím dňa 29.05.2018, a preto rozhodnutie zo dňa 01.08.2018 považuje za nadbytočné.

15. Žalobca uviedol, že žiadne z tvrdení žalovaného v kasačnej sťažnosti nepopiera závery a právne názory súdu, pričom žalobca neuviedol žiadne argumenty svedčiace o nesprávnom právnom posúdení v napadnutom rozsudku. Prijal záver, že kasačná sťažnosť je nedôvodná a navrhol kasačnému súdu túto zamietnuť a žalovanému uložiť povinnosť nahradiť trovy kasačného konania.

16. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd kasačný (§ 438 ods. 2 SSP), po zistení, že kasačnú sťažnosť podal včas účastník konania, bez nariadenia pojednávania (§ 455 SSP) preskúmal vec v rozsahu kasačnej sťažnosti a dospel k záveru, že kasačná sťažnosť nie je dôvodná.

17. Podľa § 2 ods. 1 a 2 SSP, v správnom súdnictve poskytuje správny súd ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom. Každý, kto tvrdí, že jeho práva alebo právom chránené záujmy boli porušené alebo priamo dotknuté rozhodnutím orgánu verejnej správy, opatrením orgánu verejnej správy, nečinnosťou orgánu verejnej správy alebo iným zásahom orgánu verejnej správy, sa môže za podmienok ustanovených týmto zákonom domáhať ochrany na správnom súde.

18. Podľa § 58 ods. 1 písm. a/ a f/ zákona č. 328/2002 Z. z. o sociálnom zabezpečení policajtov a vojakov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v účinnom znení (ďalej len „zákon č. 328/2002 Z. z.“), dobou trvania služobného pomeru rozhodujúcou na vznik nároku na výsluhový príspevok, odchodné, úmrtné, výsluhový dôchodok a invalidný výsluhový dôchodok a pre výšku týchto dávok je doba výkonu základnej vojenskej služby alebo náhradnej vojenskej služby, alebo prípravnej vojenskej služby v rozsahu ustanovenom osobitným predpisom platným v dobe jej výkonu, trvania služobného pomeru od 01.01.1993 v ozbrojených bezpečnostných zboroch, v ozbrojených zboroch, v Slovenskej informačnej službe, v Národnom bezpečnostnom úrade a v ozbrojených silách Slovenskej republiky.

19. Podľa § 81 ods. 3 písm. a/ zákona č. 328/2002 Z. z., dávky výsluhového zabezpečenia priznáva, zvyšuje, znižuje, vypláca, zastavuje a odníma policajtovi a pozostalým po ňom útvar sociálneho zabezpečenia ministerstva.

20. Podľa § 83 ods. 1 písm. b/ zákona č. 328/2002 Z. z., na žiadosť sa policajtovi a profesionálnemu vojakovi poskytuje odchodné.

21. Podľa § 84 ods. 1, 3, 4 písm. a/ a 9 zákona č. 328/2002 Z. z., na konanie o dávkach a službách sociálneho zabezpečenia sa vzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní (zákon č. 71/1967 Zb. o správnom konaní, správny poriadok), ak tento zákon neustanovuje inak.

22. Podľa odseku 3 cit ustanovenia, proti rozhodnutiu orgánov uvedených v § 80 až 82 o dávkach alebo službách sociálneho zabezpečenia uvedených v § 83 možno podať písomné odvolanie do 15 dní od doručenia rozhodnutia orgánu, ktorý rozhodnutie vydal.

23. Podľa ods. 4 písm. a/ cit. ustanovenia, odvolacím orgánom v konaní o dávkach a službách sociálneho zabezpečenia a dávkach podľa všeobecných predpisov o sociálnom poistení je minister, ak ide o rozhodnutie útvaru sociálneho zabezpečenia ministerstva, a v ostatných prípadoch nadriadený určený podľa osobitného predpisu.

24. Podľa odseku 9 cit. ustanovenia, v konaní o dávkach a službách sociálneho zabezpečenia vrátane preskúmania rozhodnutia správnym súdom možno použiť ako dôkaz tlačené produkty alebo fotografické produkty výpočtovej, mikrografickej a inej podobnej techniky namiesto originálu listiny, podľa ktorého boli vyhotovené.

25. Podľa § 143z, zákona č. 328/2002 Z. z., policajtovi alebo profesionálnemu vojakovi, ktorého služobný pomer vznikol pred 01.05.2013 a jeho služobný pomer trvá aj po 30.04.2013, sa nárok na odchodné a jeho výšku posudzuje podľa predpisov účinných do 30.04.2013 okrem základu na výpočet odchodného, ktorý sa určí podľa § 143ac ods. 1.

26. Podľa § 143ac ods. 1 zákona č. 328/2002 Z. z., základ na výpočet odchodného, úmrtného, výsluhového dôchodku a invalidného výsluhového dôchodku policajta a profesionálneho vojaka, ktorých služobný pomer vznikol pred 01.05.2013 a skončí po 30.04.2013, sa u policajta zistí z priemerného mesačného služobného platu podľa § 60 ods. 2 a u profesionálneho vojaka z priemerného mesačného služobného platu podľa § 60 ods. 4 dosiahnutého v období posledných desiatich skončených kalendárnych rokov pred dňom skončenia služobného pomeru (ďalej len „rozhodujúce obdobie na zistenie základu na výpočet dávok výsluhového zabezpečenia“), a to: a) v príjmovom najlepšom skončenom kalendárnom roku služobného pomeru v rozhodujúcom období na zistenie základu na výpočet dávok výsluhového zabezpečenia, ak do 30.04.2013 služobný pomer trval najmenej 15 skončených rokov.

27. Podľa § 33 ods. 2 zákona č. 328/2002 Z. z., odchodné podľa odseku 1 patrí policajtovi alebo profesionálnemu vojakovi, ak jeho služobný pomer trval najmenej päť rokov, vo výške jednonásobku základu podľa § 60 a zvyšuje sa za každý ďalší skončený rok trvania služobného pomeru o jednu polovicu základu podľa § 60 najdlhšie však do 30 rokov trvania služobného pomeru.

28. Podľa § 60 ods. 1 až 4 a ods. 7 zákona č. 328/2002 Z. z., základ na výpočet výsluhového príspevku, odchodného, úmrtného, výsluhového dôchodku a invalidného výsluhového dôchodku policajta sa zistí z priemerného služobného platu podľa odseku 3 a u profesionálneho vojaka z priemerného služobného platu podľa odseku 5 v príjmovom najlepšom ukončenom kalendárnom roku v období posledných desiatich ukončených kalendárnych rokov pred dňom skončenia služobného pomeru, ak ďalej nie je ustanovené inak. Ak policajt a profesionálny vojak skončia služobný pomer posledným dňom kalendárneho roka, započítava sa taký kalendárny rok do obdobia desiatich ukončených kalendárnych rokov rozhodujúcich na zistenie základu podľa odseku 1. Priemerným mesačným služobným platom policajta je podiel súčtu mesačných služobných plátov okrem súčtu služobných plátov podľa § 6 ods. 2 prvej vety, ktoré mu patrili v príslušnom kalendárnom roku, a celkového počtu kalendárnych dní, za ktoré služobný plat v tomto roku patril, okrem počtu kalendárnych dní, za ktorému patril služobný plat podľa § 6 ods. 2 prvej vety vynásobený koeficientom 30,417; takto zistený priemerný mesačný služobný plat sa zaokrúhľuje na eurocenty smerom nahor. Priemerný mesačný služobný plat policajta zaradeného na výkon služby v zahraničí sa zisťuje podľa odseku 3 zo služobného platu pred jeho vynásobením objektivizovaným platovým koeficientom podľa osobitného predpisu. Služobným platom sa na účely zisťovania priemerného mesačného služobného platu policajta a profesionálneho vojaka rozumie aj služobný plat policajta a profesionálneho vojaka ustanovený osobitným predpisom.

29. Podľa § 105 ods. 7 zákona č. 328/2002 Z. z., dávka nemocenského zabezpečenia, úrazového zabezpečenia a výsluhového zabezpečenia sa zníži, ak sa zistí, že sa táto dávka priznala vo vyššej sume, ako patrí.

30. Podľa § 3 ods. 5 zákona č. 71/1967 Zb. (Správny poriadok), rozhodnutie správnych orgánov musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci. Správne orgány dbajú o to, aby v rozhodovaní o skutkovo zhodných alebo podobných prípadoch nevznikali neodôvodnené rozdiely.

31. Podľa § 34 ods. 1 Správneho poriadku, na dokazovanie možno použiť všetky prostriedky, ktorými možno zistiť a objasniť skutočný stav veci a ktoré sú v súlade s právnymi predpismi.

32. Podľa § 46 Správneho poriadku, rozhodnutie musí byť v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi, musí ho vydať orgán na to príslušný, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci a musí obsahovať predpísané náležitosti.

33. Podľa § 57 ods. 1 a 2 Správneho poriadku, správny orgán, ktorý napadnuté rozhodnutie vydal, môže o odvolaní sám rozhodnúť, ak odvolaniu v plnom rozsahu vyhovie a ak sa rozhodnutie netýka iného účastníka konania ako odvolateľa alebo ak s tým ostatní účastníci konania súhlasia. Ak nerozhodne správny orgán, ktorý napadnuté rozhodnutie vydal, o odvolaní, predloží ho spolu s výsledkami doplneného konania a so spisovým materiálom odvolaciemu orgánu najneskôr do 30 dní odo dňa, keď mu odvolanie došlo, a upovedomí o tom účastníka konania.

34. Kasačný súd z obsahu predloženého spisového materiálu zistil, že žalovaný rozhodol o žiadosti žalobcu o priznanie odchodného, doručenej dňa 15.01.2018, prvostupňovým rozhodnutím zo dňa 19.02.2018. Voči tomuto rozhodnutiu podal žalobca odvolanie, ktoré doručil orgánu verejnej správy dňa 05.03.2018. Na základe predmetného odvolania, vykonal prvostupňový orgán verejnej správy šetrenie a vydal nové prvostupňové rozhodnutie zo dňa 19.04.2018, ktorým došlo k zníženiu odchodného. Voči predmetnému rozhodnutiu podal žalobca opätovne odvolanie, doručené dňa 09.05.2018. Dňa 29.05.2018 vydal odvolací orgán rozhodnutie, ktorým potvrdil prvostupňové rozhodnutie zo dňa 19.02.2018. O odvolaní žalobcu doručenej dňa 09.05.2018 rozhodol odvolací orgán rozhodnutím zo dňa 01.08.2018, ktorým potvrdil prvostupňové rozhodnutie zo dňa 19.04.2018, ktorým došlo k zníženiu odchodného.

35. Z predložených, vydaných rozhodnutí vo veci odchodného žalobcu vyplýva, že prvostupňový orgán verejnej správy vydal dňa 19.02.2018 rozhodnutie bez toho, aby bol spoľahlivo zistený stav veci, t. j. neboli zabezpečené všetky podklady pre vydanie rozhodnutia o výške odchodného. Na základe odvolania žalobcu, doručenej dňa 05.03.2018, nepostúpil vec odvolaciemu orgánu spolu s výsledkami vykonaného došetrenia a sám rozhodol o znížení výšky odchodného vydaním ďalšieho prvostupňového rozhodnutia zo dňa 19.04.2018. V odôvodnení predmetného rozhodnutia uviedol, že konal na základe odvolania žalobcu doručenej dňa 05.03.2018, vykonal šetrenie a preveroval údaje o príjme žalobcu za rok 2017. Nejednalo sa teda o rozhodnutie, ktorým odvolaniu v plnom rozsahu v rámci autoremedúry vyhovel, ale konal v zmysle § 105 ods. 7 zákona č. 328/2002 Z. z., ktoré oprávňuje orgán verejnej správy prvého stupňa znížiť dávku výsluhového zabezpečenia, ak sa zistí, že sa táto dávka priznala vo vyššej sume, ako patrí.

36. V danom prípade prvostupňový orgán konal v rozpore s ust. § 57 ods. 1 a 2 správneho poriadku, keď po tom ako mu bolo v zákonom určenej lehote doručené odvolanie, po doplnení dôkazov vec nepredložil na rozhodnutie odvolaciemu orgánu, v ktorého kompetencii bolo, po podaní odvolania preskúmať rozhodnutie a postup prvostupňového orgánu a o odvolaní rozhodnúť. Podľa názoru kasačného súdu, prislúcha prvostupňovému orgánu vydať zmenové rozhodnutie, ktorým sa suma výsluhového zabezpečenia zníži podľa § 105 ods. 7 zákona č. 328/2002 Z. z. len v prípade, ak nebolo podané odvolanie voči rozhodnutiu, ktoré sa má zmeniť. Tým, že po podaní odvolania orgán prvého stupňa vydal prvostupňové, zmenové rozhodnutie, a až potom vec predložil odvolaciemu orgánu, vniesol do konania zmätok a neprehľadnosť, na ktoré poukázal krajský súd vo svojom rozsudku.

37. Na základe uvedených dôvodov dospel kasačný súd k právnemu názoru zhodnému s názorom krajského súdu, že rozhodnutie sťažovateľa zo dňa 01.08.2018 trpí takou vadou, ktorá mohla mať za

následok vydanie nezákonného rozhodnutia vo veci samej. Podľa názoru kasačného súdu, nebolo v kompetencii prvostupňového orgánu žalovaného po tom, ako bolo včas podané odvolanie voči prvému rozhodnutiu o odchodnom žalobcu, na základe doplneného dokazovania opätovne o odchodnom rozhodnúť, ak nemienil odvolaniu v plnom rozsahu vyhovieť. Uvedenú nezákonnosť sťažovateľ tým, že potvrdil zmenové rozhodnutie, neodstránil.

38. Na základe uvedených dôvodov dospel Najvyšší súd Slovenskej republiky k záveru, že Krajský súd v Trenčíne rozhodol v súlade so zákonom, na základe dostatočne zisteného skutkového stavu vec správne právne posúdil, riadne sa vysporiadal so žalobnými námietkami sťažovateľa, a preto kasačnú sťažnosť ako nedôvodnú podľa § 461 SSP zamietol.

39. O náhrade trov kasačného konania rozhodol podľa § 467 ods. 1 v spojení s ust. § 167 ods. 1 SSP tak, že úspešnému žalobcovi priznal ich náhradu. O ich výške rozhodne správny súd po právoplatnosti tohto rozhodnutia podľa § 175 ods. 2 SSP.

40. Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01.05.2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku n i e j e prípustný opravný prostriedok.